

Tímto číslem končí mé redigování Června, končí s končícím se rokem kalendářovým, aby v novém roce již bylo možno znova počít jinde. Červen dohrál již svou úlohu jako časopis jednotlivců a vedle strany stojící; jako redaktor mohu se dnes zúčastnit jen díla kolektivního, a tím bude bohdá orgán proletářské kultury v Československu.

Toliko měšťácký svět může se dnes ještě zajímat o časopi-secký podnik jednotlivce, který nechce potlačit svého individualistického vzdoru a podříditi se příkazu doby, zařadit se do třídy a strany svého srdce.

Dnes věru již neběží o to, aby Petr nebo Pavel dokázal svou obratnost, originálnost, smělost a neohroženost na poli ideovém jako sportsman v zápasu fotbalovém, nýbrž o to, aby třída, která dohrála svou dějinnou úlohu, zatlačena byla tam, kam patří, a nová třída, nastupující, byla vychovávána a připravována ke své vedoucí úloze, kterou dějinný vývoj jí přiřkl.

Individualistické snahy založily slávu buržoazie, ale jsou dnes již jen hřebíky do její rakve. Proletariát zvítězí a splní svou úlohu jen ve znamení práce kolektivní, která vyžaduje vědomého, dobrovolného podřízení se jednotlivcova věci lidu.

Orgán československého Proletkultu musí se stát kolektivním dílem, obrazem intelektuálních sil a snah našeho komu-

nismu. Potřeby proletariátu určí jeho směr, nikoli vůle jednotlivcova nebo zájmy intelektuálních skupinek, více nebo méně závislých na měšťácké ideologii [.....]